

Sygn. akt V W 3287/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2019 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie V Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący Sędzia Daria Wojciechowska

Protokolant: sekretarz sądowy Tomasz Janiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 grudnia 2019 r.

sprawy **R. G.** s. J. i J. ur. (...) w L.

obwinionego o to że:

W dniu 13 czerwca 2019r. tj. po upływie siedmiu dni od daty otrzymania wezwania do wskazania użytkownika pojazdu wysłanego na adres zameldowania, będąc Wiceprezesem Zarządu firmy (...) sp. z o.o., która była właścicielem pojazdu marki P. o numerze rejestracyjnym (...), wbrew obowiązkowi na żądanie Straży Miejskiej, nie wskazał komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w dniu 2 lipca 2018r. ok. godz. 19.50.

tj. za wykroczenie z art. 96§3 KW w zw. z art. 78 ust. 4 Ustawy z dnia 20.06.97r. Prawo o ruchu drogowym Dz. U. nr 108 poz 908 z późn. zm.

orzeka:

I. Obwinionego R. G. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu.

II. Zasądza od (...) W. na rzecz Skarbu Państwa 100 (sto) złotych tytułem kosztów postępowania.

Sygn. akt V W 3287/19

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego i ujawnionego w toku rozprawy głównej materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Spółka (...), której prezesem jest R. G., sprzedała 1 czerwca 2018 roku pojazd P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) A. S. (kserokopia faktury k. 24).

Strażnik miejski K. R. 2 lipca 2018 roku ujawnił wykroczenie drogowe z art. 92 § 1 oraz art. 97 k.w. polegające na zaparkowaniu pojazdu za znakiem zakazu zatrzymywania B-36 oraz na chodniku bez pozostawienia 1,5 m przejścia dla pieszych (notatka urzędowa k. 1, dokumentacja zdjęciowa k. 2).

Straż Miejska podjęła w związku z tym odpowiednie czynności w celu ustalenia właściciela pojazdu, w wyniku których ustalono, że właścicielem pojazdu jest (...) sp. z o.o. Następnie dokonała wezwania, o którym mowa w art. 78 ust. 4 i 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym. Obwiniony nie odpowiedział na skierowane wezwanie (wezwanie k. 8).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dokumentów, które wobec braku przeciwdowodów i braku kwestionowania ich przez strony, Sąd ocenił jako odpowiadające prawdzie.

W toku rozprawy obwiniony złożył wyjaśnienia, z których wynika, że zarządzania przez niego spółka nie jest właścicielem pojazdu, o którym mowa we wniosku o ukaranie. Pojazd ten został sprzedany w 1 czerwca 2018 roku.

Sąd zważył, co następuje.

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia obwinionego w całości. Okoliczność sprzedaży przedmiotowego pojazdu została przez niego udowodniona dokumentami w postaci faktury sprzedaży oraz dokumentem wydania pojazdu (k. 24, 25).

Art. 96 § 3 k.w. przewiduje, iż karze grzywny podlega, kto wbrew obowiązkowi nie wskaże na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Obowiązek, o którym mowa w tym przepisie wynika z kolei z art. 78 ust. 4 Prawa o ruchu drogowym, zgodnie z którym właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec.

Zgodnie z art. 140 k.c. właścicielem jest osoba, która, w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, może, z wyłączeniem innych osób, korzystać z rzeczy zgodnie ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem swego prawa, a w szczególności może pobierać pożytki i dochody z rzeczy, a także rzeczą rozporządzać. W przypadku współwłasności sprawcą może być jeden ze współwłaścicieli, jeśli dopuszcza innego współwłaściciela do prowadzenia pojazdu, mimo że ten nie ma odpowiednich uprawnień lub znajduje się w stanie uniemożliwiającym mu bezpieczne prowadzenie.

Posiadaczem pojazdu, zgodnie z art. 336 k.c., jest zarówno osoba, która nim faktycznie włada jak właściciel (posiadacz samoistny), jak i osoba, która nim faktycznie włada jak użytkownik, zastawnik, najemca, dzierżawca lub mający inne prawo, z którym łączy się określone władztwo nad cudzą rzeczą (posiadacz zależny). Tym samym sprawcą wykroczenia może być np. osoba, która w jego posiadanie weszła drogą kradzieży czy przywłaszczenia.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 252 k.c. użytkownikiem jest osoba uprawniona do korzystania z rzeczy i do pobierania z niej pożytków.

Wykroczenie z art. 96 § 3 k.w. nie jest wykroczeniem powszechnym, a jego sprawcą może być tylko osoba, na której ciąży obowiązek wskazania, na żądanie uprawnionego organu, komu powierzyła pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Jak już wskazano, obowiązek taki, zgodnie z art. 78 ust. 4 Prawa o ruchu drogowym, ciąży na właścicielu lub posiadaczu pojazdu (z wyjątkiem sytuacji, gdy pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec)(Bojarski T. (red.), Kodeks wykroczeń. Komentarz, wyd. VI, WKP 2019).

Obwiniony R. G. w czasie otrzymania wezwania od Straży Miejskiej nie był właścicielem, posiadaczem ani użytkownikiem pojazdu wskazanego w tym wezwaniu, przeto nie ciążył na nim obowiązek zadośćuczynienia temu wezwaniu. Dlatego też obwinionego należało uniewinnić od popełnienia zarzuconego mu wykroczenia.